

[Ole Bernt Henriksen]

kan garantere, at Danmark vil eller kan yde erstatning for økonomiske tab som følge af udmeldelse, eller at rigsfællesskabet på længere sigt vil kunne bestå under de ændrede vilkår.

Statsministeren må være ansvarlig for, at den grønlandske befolkning er orienteret herom.

Besvarelse (8/3 82):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren specielt tænker på de økonomiske konsekvenser af en udmeldelse samt en udmeldelses eventuelle konsekvenser for rigsfællesskabet.

Som det fremgår af mit svar i folketinget den 12. juni 1981 på et spørgsmål fra et af de grønlandske folketingsmedlemmer, har det været regeringens holdning, at man ikke kunne give tilsagn om kompensation for de EF-tilskud, som Grønland ville miste i tilfælde af en udmeldelse af EF. Dette er gentagne gange givet til kende såvel på møder med det grønlandske landsstyre som i tilfælde, hvor regeringens medlemmer har haft lejlighed til at drøfte disse problemer med grønlandske politikere og andre grønlandere. Jeg anser det for hævet over enhver tvivl, at regeringens udtalelser på dette punkt er kendt af alle, der har fulgt med i debatten forud for folkeafstemningen i Grønland den 23. februar 1982.

I sin begrundelse for spørgsmålet anfører spørgeren, at rigsfællesskabet mellem Danmark og Grønland ikke på længere sigt vil kunne bestå efter Grønlands udmeldelse af EF.

Hverken Grønlands landsstyre eller regeringen deler denne opfattelse.

Spm nr. 317

Til *arbejdsministeren (22/2 82)* af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at hindre Københavns universitet i på den ene side at nedlægge stillinger som følge af de pålagte besparelser og på den anden at genoprette dem ved ansættelse af langtidsledige, således at besparelserne udelukkende forskydes til udgifter på andre konti på statsbudgettet?«

Begrundelse

Det seneste eksempel på en sådan udnyttelse af jobtilbudsordningen refereres i Week-endavisen den 19. februar 1982. Heraf fremgår det, at Københavns universitet har opretholdt en række funktioner, der ellers var sparet bort. Københavns universitet har ansat langt flere langtidsledige i 1981, end den pålagte kvota gav anledning til.

Det er en helt uholdbar situation, at Københavns universitet udnytter jobtilbudsordningen på en sådan måde. Det kan under ingen omstændigheder være meningen, at dygtige og trofaste medarbejdere skal afskediges, for at institutionen derpå kan opnå statstilskud til ansættelse af langtidsledige. Det leder tanken hen på bevidst manipulation med jobtilbudsordningen.

Besvarelse (4/3 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Efter reglerne om arbejdstilbudsordningen skal der for at der kan gives støtte være tale om nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse under de konkrete omstændigheder, der foreligger i ydelsesperioden. Der kan endvidere ikke gives støtte, hvis der i tilknytning til ansættelse af en langtidsledig sker afskedigelser af andre i tilsvarende stillinger.

På offentlige ansættelsesområder påses betingelsen om merbeskæftigelse af den offentlige myndighed og de ansatte i fællesskab. Uenighed herom skal efter reglerne søges bilagt ved mægling. Opnås der ikke hermed enighed, afgøres spørgsmålet ved faglig voldgift. Reglerne hjemler således mulighed for de ansatte for at få merbeskæftigelsesbetingelsen endeligt afgjort.

Af en udtalelse af AF i København fremgår i øvrigt, at anvisningen af langtidsledige sker efter de almindelige regler, således at man går ud fra, at institutionen og de ansatte har opfyldt deres forpligtelse til at påse merbeskæftigelseskravets opfyldelse, når AF modtager arbejdstilbuddet fra institutionen.

Det tilføjes, at AF i København har modtaget 139 arbejdstilbud fra Københavns universitet, hvoraf 113 er blevet besat, heraf 24 akademikerstillinger.